

ΚΕΙΜΕΝΑ ΠΟΥ ΕΓΚΡΙΘΗΚΑΝ

P8_TA(2016)0355

Κατευθυντήριες γραμμές των πολιτικών απασχόλησης των κρατών μελών *

Νομοθετικό ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 σχετικά με την πρόταση απόφασης του Συμβουλίου που αφορά τις κατευθυντήριες γραμμές των πολιτικών απασχόλησης των κρατών μελών (COM(2016)0071 – C8-0098/2016 – 2016/0043(NLE))

(Διαβούλευση)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη την πρόταση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο (COM(2016)0071),
 - έχοντας υπόψη το άρθρο 148 παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με το οποίο κλήθηκε από το Συμβούλιο να γνωμοδοτήσει (C8-0098/2016),
 - έχοντας υπόψη τη θέση του της 8ης Ιουλίου 2015 στην πρόταση απόφασης του Συμβουλίου που αφορά τις κατευθυντήριες γραμμές των πολιτικών απασχόλησης των κρατών μελών¹,
 - έχοντας υπόψη το άρθρο 59 του Κανονισμού του,
 - έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Απασχόλησης και Κοινωνικών Υποθέσεων (A8-0247/2016),
1. εγκρίνει την πρόταση της Επιτροπής όπως τροποποιήθηκε·
 2. καλεί την Επιτροπή να τροποποιήσει αναλόγως την πρότασή της, σύμφωνα με το άρθρο 293 παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
 3. καλεί το Συμβούλιο, στην περίπτωση που προτίθεται να απομακρυνθεί από το κείμενο που ενέκρινε το Κοινοβούλιο, να το ενημερώσει σχετικά·
 4. ζητεί να κληθεί εκ νέου να γνωμοδοτήσει εφόσον το Συμβούλιο προτίθεται να επιφέρει σημαντικές τροποποιήσεις στην πρόταση της Επιτροπής·

¹ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P8_TA(2015)0261.

5. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει τη θέση του Κοινοβουλίου στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή.

Τροπολογία 1

Πρόταση απόφασης Αιτιολογική σκέψη -1 (νέα)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή

Τροπολογία

(-1) Το Συμβούλιο, με την απόφαση (ΕΕ) 2015/1848^{1α} επέλεξε για μια ακόμα φορά να αγνοήσει το νομοθετικό ψήφισμα του Κοινοβουλίου της 8ης Ιουλίου 2015. Η προσέγγιση του Συμβουλίου δεν κινείται στο πνεύμα των Συνθηκών, αποδυναμώνει τη συνεργασία μεταξύ των θεσμικών οργάνων της ΕΕ και επιδεινώνει το «δημοκρατικό έλλειμμα» έναντι των πολιτών της Ένωσης. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εκφράζει τη βαθύτατη λύπη του για την προσέγγιση του Συμβουλίου και τονίζει ότι το νομοθετικό του ψήφισμα θα πρέπει να ληφθεί υπόψη.

^{1α} Απόφαση (ΕΕ) 2015/1848 του Συμβουλίου, της 5ης Οκτωβρίου 2015, σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για τις πολιτικές απασχόλησης των κρατών μελών για το 2015 (ΕΕ L 268 της 15.10.2015, σ. 28).

Τροπολογία 2

Πρόταση απόφασης Αιτιολογική σκέψη 1

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή

Τροπολογία

(1) Το άρθρο 145 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορίζει ότι τα κράτη μέλη και η Ένωση εργάζονται για την ανάπτυξη συντονισμένης στρατηγικής για την απασχόληση, και δη για να προάγουν τη δημιουργία εξειδικευμένου, εκπαιδευμένου και ευπροσάρμοστου εργατικού δυναμικού,

(1) Το άρθρο 145 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (**ΣΛΕΕ**) ορίζει ότι τα κράτη μέλη και η Ένωση εργάζονται για την ανάπτυξη συντονισμένης στρατηγικής για την απασχόληση, και δη για να προάγουν τη δημιουργία εξειδικευμένου, εκπαιδευμένου και ευπροσάρμοστου εργατικού

και αγοράς εργασίας ανταποκρινόμενης στις εξελίξεις της οικονομίας, προκειμένου να επιτύχουν τους στόχους που ορίζονται στο άρθρο 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

δυναμικού, και αγοράς εργασίας ανταποκρινόμενης στις εξελίξεις της οικονομίας, προκειμένου να επιτύχουν τους στόχους που ορίζονται στο άρθρο 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση **(ΣΕΕ)**. **Σύμφωνα με τα άρθρα 9 και 10 ΣΛΕΕ, η Ένωση, κατά τη χάραξη και την εφαρμογή των πολιτικών και των δραστηριοτήτων της, πρέπει να διασφαλίζει τη δημιουργία μιας ολοκληρωμένης αγοράς εργασίας χωρίς αποκλεισμούς, ικανής να αντιμετωπίζει τις σοβαρές επιπτώσεις της ανεργίας και να εξασφαλίζει αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας σε ολόκληρη την Ένωση, με επαρκείς αποδοχές, και να εξασφαλίζει την επαρκή κοινωνική προστασία σε συμφωνία με την εργατική νομοθεσία, τις συλλογικές διαπραγματεύσεις και σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, καθώς και υψηλό επίπεδο εκπαίδευσης και κατάρτισης και την καταπολέμηση των διακρίσεων λόγω φύλου, φυλετικής ή εθνοτικής καταγωγής, θρησκείας ή πεποιθήσεων, αναπηρίας, ηλικίας ή γενετήσιου προσανατολισμού.**

Τροπολογία 3

Πρόταση απόφασης Αιτιολογική σκέψη 2

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή

(2) Η στρατηγική «Ευρώπη 2020» που πρότεine η Επιτροπή προσφέρει στην Ένωση τη δυνατότητα να στρέψει την οικονομία της προς μια έξυπνη, βιώσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, συνοδευόμενη από υψηλό επίπεδο απασχόλησης, παραγωγικότητας και κοινωνικής συνοχής. **Πέντε πρωταρχικοί στόχοι, που αναπτύσσονται στις αντίστοιχες κατευθυντήριες γραμμές, αποτελούν κοινούς στόχους που καθοδηγούν τις ενέργειες των κρατών μελών, λαμβάνοντας υπόψη τις σχετικές θέσεις εκκίνησής τους και τις εθνικές ιδιαιτερότητές τους, καθώς και τις θέσεις**

Τροπολογία

(2) Η στρατηγική «Ευρώπη 2020» που πρότεine η Επιτροπή **(Ευρώπη 2020) θα πρέπει να** προσφέρει στην Ένωση τη δυνατότητα να στρέψει την οικονομία της προς μια έξυπνη, βιώσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, συνοδευόμενη από υψηλό επίπεδο απασχόλησης, παραγωγικότητας και κοινωνικής συνοχής. **Η Ένωση χρειάζεται ολιστικές πολιτικές και δημόσιες επενδύσεις που θα καταπολεμήσουν την ανεργία και τη φτώχεια. Από την άποψη αυτή, η μέχρι στιγμής εξέλιξη της απασχόλησης και των κοινωνικών δεικτών της στρατηγικής Ευρώπη 2020 προκαλεί**

και τις ιδιαιτερότητες της Ένωσης. Η ευρωπαϊκή στρατηγική για την απασχόληση έχει τον κορυφαίο ρόλο όσον αφορά την εφαρμογή των στόχων της απασχόλησης και της αγοράς εργασίας της νέας στρατηγικής.

μεγάλη ανησυχία, δεδομένου ότι ο αριθμός των ατόμων που διατρέχουν κίνδυνο φτώχειας και αποκλεισμού, αντί να μειωθεί, έχει αυξηθεί κατά 5 εκατομμύρια, το ποσοστό απασχόλησης σε ορισμένες χώρες δεν έχει επανέλθει ακόμα στο προ κρίσης επίπεδο, ενώ σε ορισμένα κράτη μέλη το ποσοστό των νέων εκτός απασχόλησης, εκπαίδευσης ή κατάρτισης (ΕΑΕΚ) υπερβαίνει το 20% και τα ποσοστά των ατόμων που εγκαταλείπουν πρόωρα το σχολείο φτάνουν μέχρι και στο 23%. Η ευρωπαϊκή στρατηγική για την απασχόληση έχει τον κορυφαίο ρόλο όσον αφορά την εφαρμογή των στόχων της απασχόλησης, της κοινωνικής ένταξης και της αγοράς εργασίας της νέας στρατηγικής. Ωστόσο, οι στόχοι αυτοί δεν έχουν επιτευχθεί και πρέπει να καταβληθούν πιο σημαντικές προσπάθειες από τα κράτη μέλη για να επιτευχθούν τα αναμενόμενα αποτελέσματα. Η πραγμάτωση της στρατηγικής Ευρώπη 2020 στον τομέα της απασχόλησης και στον κοινωνικό τομέα πρέπει να παραμείνει βασικός στόχος των πολιτικών των κρατών μελών στον τομέα της απασχόλησης.

Τροπολογία 4

Πρόταση απόφασης Αιτιολογική σκέψη 3

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή

(3) Οι εν λόγω ολοκληρωμένες κατευθυντήριες γραμμές συνάδουν προς τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Παρέχουν ακριβή καθοδήγηση στα κράτη μέλη για τον προσδιορισμό των εθνικών προγραμμάτων μεταρρυθμίσεων και για την εφαρμογή των μεταρρυθμίσεων, **λαμβάνοντας υπόψη** την αλληλεξάρτησή τους και **την εναρμόνισή τους** με το σύμφωνο σταθερότητας και ανάπτυξης. Οι κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση θα πρέπει να **αποτελέσουν τη βάση** για όλες τις ειδικές ανά χώρα συστάσεις που το Συμβούλιο

Τροπολογία

(3) Οι εν λόγω ολοκληρωμένες κατευθυντήριες γραμμές **θα πρέπει να** συνάδουν προς τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Παρέχουν ακριβή καθοδήγηση στα κράτη μέλη για τον προσδιορισμό των εθνικών προγραμμάτων μεταρρυθμίσεων και για την εφαρμογή των μεταρρυθμίσεων, **αντικατοπτρίζοντας** την αλληλεξάρτησή τους και **σε εναρμόνιση** με το σύμφωνο σταθερότητας και ανάπτυξης. Οι κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση θα πρέπει να **λαμβάνονται υπόψη** για όλες τις ειδικές **κατά** χώρα

τυχόν απευθύνει στα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 148 παράγραφος 4 της *Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παράλληλα προς τις ειδικές ανά χώρα συστάσεις που τυχόν θα απευθυνθούν προς τα* κράτη μέλη δυνάμει του άρθρου 121 παράγραφος 2 της ίδιας *Συνθήκης*. Οι κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση θα πρέπει *επίσης* να αποτελέσουν τη βάση για την κατάρτιση της κοινής έκθεσης για την απασχόληση, που διαβιβάζεται ετησίως από το Συμβούλιο και την Επιτροπή στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο.

συστάσεις που *ενδέχεται να* απευθύνει *το Συμβούλιο* στα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 148 παράγραφος 4 *ΣΛΕΕ, κατά ισορροπημένο τρόπο με τις ειδικές κατά χώρα συστάσεις που απευθύνονται στα* κράτη μέλη δυνάμει του άρθρου 121 παράγραφος 2 *ΣΛΕΕ*. Οι *ειδικές ανά χώρα συστάσεις θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη όχι μόνο τους οικονομικούς δείκτες, αλλά και, όπου αρμόζει, τους κοινωνικούς δείκτες, αξιολογώντας εκ των προτέρων τις προς εκτέλεση μεταρρυθμίσεις και τις επιπτώσεις τους στους πολίτες*. Οι κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση θα πρέπει να *καταρτισθούν σε στενή συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και θα πρέπει να αποτελέσουν τη βάση για την κατάρτιση της κοινής έκθεσης για την απασχόληση, που διαβιβάζεται ετησίως από το Συμβούλιο και την Επιτροπή στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Τρεις δείκτες απασχόλησης, δηλαδή το ποσοστό συμμετοχής στην αγορά εργασίας, η απασχόληση των νέων και η μακροχρόνια ανεργία, έχουν πρόσφατα συμπεριληφθεί στη διαδικασία μακροοικονομικών ανισορροπιών, ενώ το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο ψήφισμά του της 25ης Φεβρουαρίου 2016^{1α} ζήτησε αυτοί οι δείκτες να δώσουν το έναυσμα για μια διεξοδική ανάλυση στα οικεία κράτη μέλη, που μπορεί να οδηγήσει στην περαιτέρω πρόταση και εφαρμογή οικονομικών και κοινωνικών μεταρρυθμίσεων, καθώς και μεταρρυθμίσεων στην αγορά εργασίας.*

^{1α} *Κείμενα που εγκρίθηκαν, P8_TA(2016)0058.*

Τροπολογία 5

Πρόταση απόφασης

Αιτιολογική σκέψη 4

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή

(4) Η εξέταση των εθνικών προγραμμάτων μεταρρυθμίσεων των κρατών μελών που περιέχεται στην κοινή έκθεση για την απασχόληση δείχνει ότι τα κράτη μέλη πρέπει να εξακολουθήσουν να καταβάλλουν κάθε προσπάθεια στους τομείς προτεραιότητας: αύξηση της συμμετοχής στην αγορά εργασίας και μείωση της διαρθρωτικής ανεργίας, ανάπτυξη ειδικευμένου εργατικού δυναμικού **που** να ανταποκρίνεται στις ανάγκες της αγοράς εργασίας, προώθηση **της ποιότητας των** θέσεων εργασίας και της διά βίου μάθησης, βελτίωση των επιδόσεων των συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης σε όλες τις βαθμίδες και αύξηση της συμμετοχής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, προώθηση της κοινωνικής ένταξης και καταπολέμηση της φτώχειας.

Τροπολογία

(4) Η εξέταση των εθνικών προγραμμάτων μεταρρυθμίσεων των κρατών μελών που περιέχεται στην κοινή έκθεση για την απασχόληση δείχνει ότι τα κράτη μέλη **θα** πρέπει να **λάβουν υπόψη τους τις συστάσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την ετήσια επισκόπηση της ανάπτυξης, τις ειδικές ανά χώρα συστάσεις και τις κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση και να** εξακολουθήσουν να καταβάλλουν κάθε προσπάθεια στους τομείς προτεραιότητας: αύξηση της συμμετοχής στην αγορά εργασίας και μείωση της διαρθρωτικής ανεργίας **με τη δημιουργία θέσεων εργασίας, τη στήριξη της καλά λειτουργούσας δυναμικής και χωρίς αποκλεισμούς αγοράς εργασίας,** ανάπτυξη ειδικευμένου εργατικού δυναμικού **ικανού** να ανταποκρίνεται στις ανάγκες της αγοράς εργασίας, προώθηση **αξιοπρεπών** θέσεων εργασίας και της διά βίου μάθησης, βελτίωση των επιδόσεων των συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης σε όλες τις βαθμίδες και αύξηση της συμμετοχής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, προώθηση της κοινωνικής ένταξης και **συμφιλίωση των αναγκών της οικογενειακής και της επαγγελματικής ζωής, αντιμετώπιση των διακρίσεων κάθε είδους και καταπολέμηση της φτώχειας, ιδίως της παιδικής φτώχειας, καθώς και βελτίωση των δυνατοτήτων του γηράσκοντος πληθυσμού.**

Τροπολογία 6

Πρόταση απόφασης
Αιτιολογική σκέψη 6 α (νέα)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή

Τροπολογία

(6α) 120 εκατομμύρια πολίτες της Ένωσης, περίπου 25%, απειλούνται με φτώχεια και κοινωνικό αποκλεισμό. Αυτή η κατάσταση έκτακτης ανάγκης, η οποία

αντικατοπτρίζεται επίσης στον συνεχιζόμενο υψηλό αριθμό πολιτών της Ένωσης που είναι χωρίς απασχόληση, απαιτεί από την Επιτροπή τη λήψη μέτρων ώστε να ενθαρρυνθούν τα κράτη μέλη να αναπτύξουν συστήματα εθνικού ελάχιστου βασικού εισοδήματος, έτσι ώστε να εξασφαλίζονται σε αυτούς αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης.

Τροπολογία 7

Πρόταση απόφασης Άρθρο 1 – εδάφιο 1

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή

Οι κατευθυντήριες γραμμές για τις πολιτικές απασχόλησης των κρατών μελών, όπως ορίζονται στο παράρτημα της απόφασης του Συμβουλίου, της 5ης Οκτωβρίου 2015, σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για τις πολιτικές απασχόλησης των κρατών μελών⁴, διατηρούνται για το 2016 και λαμβάνονται υπόψη από τα κράτη μέλη στις πολιτικές τους για την απασχόληση.

⁴ Απόφαση (ΕΕ) του Συμβουλίου αριθ. 2015/1848 της 5ης Οκτωβρίου 2015, σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για τις πολιτικές απασχόλησης των κρατών μελών για το 2015 (ΕΕ L 268 της 15.10.2015, σ. 28).

Τροπολογία 8

Πρόταση απόφασης Παράρτημα (νέο)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή

Τροπολογία

Εγκρίνονται οι κατευθυντήριες γραμμές για τις πολιτικές απασχόλησης των κρατών μελών, όπως ορίζονται στο παράρτημα. Οι εν λόγω κατευθυντήριες λαμβάνονται υπόψη από τα κράτη μέλη στις πολιτικές τους για την απασχόληση και στα προγράμματα μεταρρυθμίσεων, επί των οποίων υποβάλλεται έκθεση σύμφωνα με το άρθρο 148 παράγραφος 3 ΣΛΕΕ.

Κατευθυντήρια γραμμή 5: Τόνωση της ζήτησης εργασίας

Τα κράτη μέλη θα πρέπει, σε συνεργασία με τις περιφερειακές και τις τοπικές αρχές, να αντιμετωπίσουν αποτελεσματικά και άμεσα το σοβαρό ζήτημα της ανεργίας και να διευκολύνουν

και να επενδύσουν στη δημιουργία βιώσιμης και ποιοτικής απασχόλησης, να αντιμετωπίσουν το ζήτημα της προσβασιμότητας των ομάδων υψηλού κινδύνου και να περιορίσουν τα εμπόδια που συναντούν οι επιχειρήσεις στην πρόσληψη προσωπικού όλων των επιπέδων ειδίκευσης και σε όλους τους τομείς της αγοράς εργασίας, μεταξύ άλλων με τη μείωση της γραφειοκρατίας στο πλαίσιο σεβασμού των εργασιακών και των κοινωνικών προτύπων, την προώθηση της επιχειρηματικότητας των νέων και ιδίως τη στήριξη της δημιουργίας και ανάπτυξης πολύ μικρών, μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων ώστε να αυξηθεί το ποσοστό απασχόλησης των γυναικών και των ανδρών. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να προωθήσουν ενεργά, μεταξύ άλλων, τις «πράσινες» θέσεις εργασίας, την απασχόληση γραφείου και τη χειρωνακτική απασχόληση, και την κοινωνική οικονομία, και να προωθήσουν την κοινωνική καινοτομία.

Θα πρέπει να μετατοπιστεί η φορολογική επιβάρυνση από την εργασία σε άλλες πηγές φορολογίας που είναι λιγότερο επιζήμιες για την απασχόληση και την ανάπτυξη και, παράλληλα, να εξασφαλιστεί η προστασία των εσόδων για επαρκή κοινωνική προστασία και δαπάνες προσανατολισμένες στις δημόσιες επενδύσεις, την καινοτομία και τη δημιουργία απασχόλησης. Οι μειώσεις της εργασιακής φορολογίας θα πρέπει να αποσκοπούν στα συναφή συστατικά στοιχεία της φορολογικής επιβάρυνσης, στην εξάλειψη των διακρίσεων και στην άρση των εμποδίων και των αντικινήτρων για τη συμμετοχή στην αγορά εργασίας, ιδίως για τα άτομα με αναπηρία και για όσους είναι πιο απομακρυσμένοι από την αγορά εργασίας, στο πλαίσιο της τήρησης των υπαρχόντων εργασιακών προτύπων.

Οι πολιτικές που θα διασφαλίσουν ότι οι μισθοί επιτρέπουν ένα αξιοπρεπές εισόδημα διαβίωσης παραμένουν σημαντικές τόσο για τη δημιουργία

απασχόλησης όσο και για τη μείωση της φτώχειας στην Ένωση. Τα κράτη μέλη θα πρέπει συνεπώς, σε συνεργασία με τους κοινωνικούς εταίρους, να σέβονται και να ενθαρρύνουν τους μηχανισμούς καθορισμού των μισθών που επιτρέπουν τη δυνατότητα ανταπόκρισης των πραγματικών μισθών στις εξελίξεις της παραγωγικότητας, βοηθώντας να διορθωθούν οι παλαιές αποκλίσεις χωρίς να τροφοδοτούνται αποπληθωριστικές πιέσεις. Οι μηχανισμοί αυτοί θα πρέπει να εξασφαλίζουν επαρκείς πόρους για την ικανοποίηση βασικών αναγκών, λαμβάνοντας υπόψη δείκτες φτώχειας εξειδικευμένους για κάθε κράτος μέλος. Στο πλαίσιο αυτό, θα πρέπει να αξιολογηθούν κατάλληλα οι διαφορές ως προς τις δεξιότητες και τις συνθήκες των τοπικών αγορών εργασίας προκειμένου να εξασφαλιστούν σε ολόκληρη την Ένωση αποδοχές που θα επιτρέπουν την αξιοπρεπή διαβίωση. Κατά τον καθορισμό των ελάχιστων μισθών σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και τις πρακτικές τους, τα κράτη μέλη και οι κοινωνικοί εταίροι θα πρέπει να διασφαλίσουν την επάρκειά τους και να εξετάσουν τις συνέπειές τους για τη φτώχεια στην εργασία, το οικογενειακό εισόδημα, τη συνολική ζήτηση, τη δημιουργία θέσεων εργασίας και την ανταγωνιστικότητα.

Τα κράτη μέλη θα πρέπει να περιορίσουν τη γραφειοκρατία προκειμένου να μειωθεί η επιβάρυνση για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, καθώς αυτές συμβάλλουν σημαντικά στη δημιουργία θέσεων εργασίας.

Κατευθυντήρια γραμμή 6: Ενίσχυση της προσφοράς εργασίας και των δεξιοτήτων

Τα κράτη μέλη θα πρέπει να προωθήσουν μια βιώσιμη παραγωγικότητα και μια ποιοτική απασχολησιμότητα με την κατάλληλη παροχή συναφών γνώσεων και δεξιοτήτων, που να είναι χρηστικές και στις οποίες να έχουν πρόσβαση όλοι. Ιδιαίτερη προσοχή θα πρέπει να δοθεί στην υγειονομική περίθαλψη, στις

κοινωνικές υπηρεσίες και στις υπηρεσίες μεταφορών που αντιμετωπίζουν ή θα αντιμετωπίσουν μεσοπρόθεσμα ελλείψεις προσωπικού. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να πραγματοποιήσουν ουσιαστικές επενδύσεις σε εκπαίδευση υψηλής ποιότητας χωρίς αποκλεισμούς από μικρή ηλικία και σε συστήματα εκπαίδευσης και επαγγελματικής κατάρτισης και, παράλληλα, να βελτιώσουν την αποτελεσματικότητα και την αποδοτικότητα όσον αφορά την τεχνογνωσία και το επίπεδο δεξιοτήτων του εργατικού δυναμικού, και παράλληλα να αυξήσουν την ποικιλότητα των δεξιοτήτων, επιτρέποντας την καλύτερη πρόβλεψη και ανταπόκριση στις ταχέως μεταβαλλόμενες ανάγκες των δυναμικών αγορών εργασίας σε μια ολοένα και περισσότερο ψηφιακή οικονομία. Για τον σκοπό αυτό, θα πρέπει να ληφθεί επίσης υπόψη το γεγονός ότι οι μη τεχνικές δεξιότητες, όπως οι δεξιότητες επικοινωνίας, γίνονται όλο και πιο σημαντικές για μεγάλο αριθμό επαγγελματιών.

Τα κράτη μέλη θα πρέπει να προωθήσουν την επιχειρηματικότητα των νέων, μεταξύ άλλων, μέσω της εισαγωγής προαιρετικών μαθημάτων επιχειρηματικότητας και της ενθάρρυνσης της δημιουργίας επιχειρήσεων σπουδαστών σε γυμνάσια και λύκεια. Τα κράτη μέλη θα πρέπει, σε συνεργασία με τις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές, να εντείνουν τις προσπάθειές τους για να αποτρέψουν την πρόωρη εγκατάλειψη του σχολείου από τους νέους και να εξασφαλίσουν την ομαλότερη μετάβαση από την εκπαίδευση και την κατάρτιση στον επαγγελματικό βίο, να βελτιώσουν την πρόσβαση και να εξαλείψουν τα εμπόδια στην υψηλής ποιότητας κατάρτιση των ενηλίκων για όλους, με ιδιαίτερη έμφαση στις ομάδες υψηλού κινδύνου και τις ανάγκες τους, προσφέροντας επανεκπαίδευση για την απόκτηση νέων δεξιοτήτων στις περιπτώσεις όπου απαιτείται ενεργή επανένταξη λόγω απώλειας απασχόλησης

*και αλλαγών στην αγορά εργασίας.
Παράλληλα, τα κράτη μέλη θα πρέπει να
εφαρμόζουν στρατηγικές ενεργού
γήρανσης για να επιτρέπουν την εργασία
με υγεία μέχρι την ηλικία
συνταξιοδότησης.*

*Τα κράτη μέλη θα πρέπει να
εξασφαλίζουν το αναγκαίο επίπεδο
δεξιοτήτων που απαιτείται από μια
συνεχώς μεταβαλλόμενη αγορά εργασίας
και να στηρίζουν την εκπαίδευση και την
κατάρτιση, παράλληλα με προγράμματα
για την εκπαίδευση ενηλίκων,
λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη ότι οι
θέσεις εργασίας χαμηλών δεξιοτήτων
είναι επίσης απαραίτητες και ότι οι
ευκαιρίες απασχόλησης είναι καλύτερες
για όσους έχουν υψηλή εξειδίκευση σε
σχέση με όσους έχουν μέση και χαμηλή
ειδίκευση.*

*Η πρόσβαση σε οικονομικά προσιτή,
υψηλής ποιότητας προσχολική
εκπαίδευση και παιδική μέριμνα θα
πρέπει να αποτελέσει προτεραιότητα για
ολοκληρωμένες πολιτικές και επενδύσεις,
σε συνδυασμό με τη υποστήριξη της
οικογένειας και του γονικού ρόλου καθώς
και μέτρα συμφιλίωσης που βοηθούν τους
γονείς να εξισορροπούν την εργασία και
την προσωπική ζωή, ως συμβολή στην
πρόληψη της πρόωρης εγκατάλειψης του
σχολείου και στην αύξηση των
δυνατοτήτων των νέων στην αγορά
εργασίας.*

*Το πρόβλημα της ανεργίας, ιδίως της
μακροχρόνιας ανεργίας και της
περιφερειακής υψηλής ανεργίας, θα
πρέπει να επιλυθεί αποτελεσματικά και
έγκαιρα και να προληφθεί με ένα μίγμα
μέτρων στην πλευρά της ζήτησης και
στην πλευρά της προσφοράς. Ο αριθμός
των μακροχρόνια ανέργων και το
πρόβλημα των αναντίστοιχων και των
παρωχημένων δεξιοτήτων θα πρέπει να
αντιμετωπιστεί με ολοκληρωμένες και
αλληλοενισχυόμενες στρατηγικές,
συμπεριλαμβανομένης της πρόβλεψης
εξατομικευμένης ενεργού υποστήριξης με
βάση τις ανάγκες και με κατάλληλα*

καθεστῶτα κοινωνικής προστασίας για τους μακροχρόνια ανέργους, ὥστε να επιστρέφουν στην αγορά εργασίας συνειδητά και υπεύθυνα. Η ανεργία των νέων πρέπει να αντιμετωπιστεί ολοκληρωμένα μέσω μιας συνολικής στρατηγικής για την απασχόληση των νέων. Αυτό περιλαμβάνει την επένδυση σε τομείς που μπορούν να δημιουργήσουν ποιοτικές θέσεις εργασίας για τους νέους και μέσω του εξοπλισμού των σχετικών παραγόντων, ὅπως οι υπηρεσίες στήριξης των νέων, οι φορείς παροχής εκπαίδευσης και κατάρτισης, οι οργανώσεις νεολαίας και οι δημόσιες υπηρεσίες απασχόλησης, με τα απαραίτητα μέσα για να εφαρμόσουν πλήρως και με συνέπεια τα εθνικά τους σχέδια υλοποίησης των «Εγγυήσεων για τη Νεολαία» αλλά και με την ταχεία απορρόφηση των πόρων από τα κράτη μέλη. Θα πρέπει να διευκολυνθεί επίσης η πρόσβαση στη χρηματοδότηση για τους νέους που αποφασίζουν να αναλάβουν επιχειρηματική δραστηριότητα, μέσω της αποτελεσματικότερης ενημέρωσης και της μείωσης της υπερβολικής γραφειοκρατίας, και με την δημιουργία δυνατοτήτων για τη μετατροπή των επιδομάτων ανεργίας μερικών μηνών σε εμπροσθοβαρή επιχορήγηση για τη δημιουργία επιχειρήσεων βάσει της υποβολής επιχειρηματικού σχεδίου και σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία.

Τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις τοπικές και περιφερειακές ανισότητες κατά τον σχεδιασμό και την εφαρμογή μέτρων κατά της ανεργίας και να συνεργάζονται με τις τοπικές υπηρεσίες απασχόλησης.

Θα πρέπει να αντιμετωπιστούν οι διαρθρωτικές αδυναμίες στα συστήματα εκπαίδευσης και κατάρτισης ὥστε να εξασφαλιστεί η ποιότητα των μαθησιακών αποτελεσμάτων και να προληφθεί και να αντιμετωπιστεί η πρόωγη αποχώρηση από το σχολείο, καθώς και να προωθηθεί η καθολική ποιοτική εκπαίδευση αρχίζοντας από το

πλέον στοιχειώδες επίπεδο. Για τούτο απαιτείται ευελιξία των εκπαιδευτικών συστημάτων με έμφαση στην πρακτική. Τα κράτη μέλη θα πρέπει, με τη συνεργασία των τοπικών και των περιφερειακών αρχών, να αυξήσουν την ποιότητα του μορφωτικού επιπέδου καθιερώνοντας, βελτιώνοντας και προσφέροντας σε όλους διττά συστήματα μάθησης και αναβαθμίζοντας πλαίσια όπως το Europass, εξασφαλίζοντας παράλληλα, εφόσον είναι αναγκαίο, την επανεκπαίδευση για την απόκτηση νέων δεξιοτήτων και την αναγνώριση των δεξιοτήτων που αποκτώνται εκτός του επίσημου εκπαιδευτικού συστήματος. Θα πρέπει να ενισχυθούν οι δεσμοί μεταξύ εκπαίδευσης και αγοράς εργασίας, με παράλληλη εξασφάλιση εκπαίδευσης με επαρκή ευρύτητα ώστε να προσφέρει ισχυρή βάση για διά βίου απασχολησιμότητα.

Τα κράτη μέλη θα πρέπει να προσανατολίσουν περισσότερο τα εκπαιδευτικά τους συστήματα προς την αγορά εργασίας, για να βελτιωθεί η μετάβαση από την εκπαίδευση στην απασχόληση. Ιδιαίτερα στο πλαίσιο της ψηφιοποίησης και δεδομένων των νέων τεχνολογιών, έχουν ουσιαστική σημασία οι οικολογικές θέσεις απασχόλησης και η μέριμνα της υγείας.

Θα πρέπει να μειωθούν περαιτέρω οι διακρίσεις όσον αφορά την πρόσβαση στην αγορά εργασίας, ιδίως για τις ομάδες που υφίστανται διακρίσεις ή αποκλείονται, όπως οι γυναίκες, οι εργαζόμενοι μεγαλύτερης ηλικίας, οι νέοι, τα άτομα με αναπηρία, τα άτομα που ανήκουν σε μειονότητες και οι νόμιμοι μετανάστες. Πρέπει να διασφαλιστούν η ισότητα των φύλων και των αποδοχών στην αγορά εργασίας μέσω της πρόσβασης σε οικονομικά προσιτή και ποιοτική προσχολική εκπαίδευση και φροντίδα, καθώς η αναγκαία ευελιξία ώστε να αποφεύγεται ο αποκλεισμός των ατόμων με διαλείμματα στη σταδιοδρομία τους λόγω οικογενειακών

ευθυνών, όπως είναι τα άτομα που παρέχουν οικογενειακή φροντίδα. Υπ' αυτή την έννοια, τα κράτη μέλη θα πρέπει να άρουν το αδιέξοδο σε σχέση με την οδηγία για τη συμμετοχή των γυναικών στα διοικητικά συμβούλια.

Στο πλαίσιο αυτό, τα κράτη μέλη θα πρέπει να λάβουν υπόψη το γεγονός ότι τα ποσοστά νέων ανθρώπων που δεν βρίσκονται σε απασχόληση, εκπαίδευση ή κατάρτιση (ΕΑΕΚ) είναι υψηλότερα για τις γυναίκες από ό,τι για τους άνδρες, και ότι το φαινόμενο ΕΑΕΚ οφείλεται κυρίως στην αύξηση της ανεργίας των νέων αλλά και στην αδράνεια που συνδέεται με την έλλειψη εκπαίδευσης.

Τα κράτη μέλη θα πρέπει να κάνουν πλήρη, αποτελεσματική και αποδοτική χρήση του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου και της υποστήριξης των λοιπών ενωσιακών ταμείων για την καταπολέμηση της φτώχειας, τη βελτίωση της ποιοτικής απασχόλησης, την κοινωνική ένταξη, την εκπαίδευση, τη δημόσια διοίκηση και τις δημόσιες υπηρεσίες. Το Ευρωπαϊκό Ταμείο Στρατηγικών Επενδύσεων και οι επενδυτικές πλατφόρμες του θα πρέπει επίσης να κινητοποιηθούν για να εξασφαλιστούν η δημιουργία ποιοτικών θέσεων εργασίας και ο εφοδιασμός των εργαζομένων με τις δεξιότητες που απαιτούνται για τη μετάβαση της Ένωσης προς ένα βιώσιμο μοντέλο ανάπτυξης.

Κατευθυντήρια γραμμή 7: Βελτίωση της λειτουργίας των αγορών εργασίας

Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μειώσουν τον κατακερματισμό της αγοράς εργασίας αντιμετωπίζοντας την επισφαλή απασχόληση, την υποαπασχόληση και την αδήλωτη απασχόληση, καθώς και τις συμβάσεις μηδενικών ωρών. Οι διατάξεις και οι θεσμοί προστασίας της απασχόλησης θα πρέπει να παρέχουν κατάλληλο περιβάλλον για προσλήψεις, προσφέροντας, παράλληλα, επαρκή επίπεδα προστασίας στους εργαζομένους και στα άτομα που αναζητούν εργασία ή

απασχολούνται με συμβάσεις ορισμένου χρόνου, μερικής απασχόλησης, με άτυπες ή με ανεξάρτητες συμβάσεις εργασίας, μέσα από την ενεργό συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων και την προώθηση των συλλογικών διαπραγματεύσεων. Θα πρέπει να εξασφαλίζεται η ποιότητα της απασχόλησης για όλους όσον αφορά την κοινωνικοοικονομική ασφάλεια, τη διάρκεια, τις επαρκείς αποδοχές, τα εργασιακά δικαιώματα, τις αξιοπρεπείς εργασιακές συνθήκες (συμπεριλαμβανομένων της υγείας και ασφάλειας), την κοινωνική ασφάλιση και προστασία, την ισότητα των φύλων, και τις ευκαιρίες εκπαίδευσης και κατάρτισης. Είναι συνεπώς αναγκαία η προώθηση της εισόδου νέων ανθρώπων στην αγορά εργασίας, η επανένταξη των μακροχρόνια ανέργων και η ισορροπία μεταξύ επαγγελματικής και προσωπικής ζωής, με την παροχή οικονομικά προσιτής μέριμνας και τον εκσυγχρονισμό της οργάνωσης της εργασίας. Η σύγκλιση των συνθηκών εργασίας προς τα επάνω θα πρέπει να προωθηθεί σε ολόκληρη την Ένωση.

Η πρόσβαση στην αγορά εργασίας θα πρέπει να διευκολύνει την επιχειρηματικότητα, τη δημιουργία βιώσιμης απασχόλησης σε όλους τους τομείς, συμπεριλαμβανομένης της οικολογικής απασχόλησης, καθώς επίσης την κοινωνική μέριμνα και την καινοτομία, για τη βέλτιστη αξιοποίηση των δεξιοτήτων, την προαγωγή της διά βίου ανάπτυξης και την ενθάρρυνση της καινοτομίας των εργαζομένων.

Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίσουν την ενεργή συμμετοχή των εθνικών κοινοβουλίων, των κοινωνικών εταίρων, των οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών, των περιφερειακών και των τοπικών αρχών στον σχεδιασμό και την εφαρμογή των σχετικών μεταρρυθμίσεων και πολιτικών, σύμφωνα με την αρχή της εταιρικής σχέσης και τις εθνικές πρακτικές, ενισχύοντας τη λειτουργία και την αποτελεσματικότητα του κοινωνικού

διαλόγου σε εθνικό επίπεδο, ειδικά στις χώρες με μεγάλα προβλήματα υποτίμησης των μισθών που προκλήθηκαν από την πρόσφατη απελευθέρωση των αγορών εργασίας και την αδυναμία συλλογικών διαπραγματεύσεων.

Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίσουν βασικά πρότυπα ποιότητας στις ενεργές πολιτικές για την αγορά εργασίας, βελτιώνοντας τη στόχευση, την εμπέλεια, την κάλυψη και την αλληλεπίδρασή τους με τα υποστηρικτικά μέτρα όπως η κοινωνική ασφάλιση. Οι πολιτικές αυτές θα πρέπει να έχουν ως στόχο τη βελτίωση της πρόσβασης στην αγορά εργασίας, την ενίσχυση των συλλογικών διαπραγματεύσεων και του κοινωνικού διαλόγου, και την υποστήριξη της βιώσιμης μετάβασης στην αγορά εργασίας, με εξειδικευμένες σε υψηλό βαθμό δημόσιες υπηρεσίες απασχόλησης που να παρέχουν εξατομικευμένη υποστήριξη και με την εφαρμογή συστημάτων μέτρησης των επιδόσεων. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να διασφαλίσουν ότι τα συστήματα κοινωνικής προστασίας τους θα ενεργοποιούν και θα διευκολύνουν αποτελεσματικά τα άτομα που μπορούν να συμμετάσχουν στην αγορά εργασίας, θα προστατεύουν τα άτομα που έχουν αποκλειστεί από την αγορά εργασίας και/ή δεν είναι σε θέση να συμμετάσχουν σε αυτήν, και θα προετοιμάζουν τα άτομα για δυνητικούς κινδύνους και για τις μεταβαλλόμενες οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες, μέσω επενδύσεων στο ανθρώπινο δυναμικό. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να καθιερώσουν, ως ένα από τα πιθανά μέτρα για τη μείωση της φτώχειας και σύμφωνα με την εθνική πρακτική, ελάχιστο εισόδημα ανάλογο με την ιδιαίτερη κοινωνικοοικονομική τους κατάσταση. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να προωθήσουν μια αγορά εργασίας χωρίς αποκλεισμούς, ανοιχτή σε όλους, καθώς και να θέσουν σε εφαρμογή αποτελεσματικά μέτρα για την

καταπολέμηση των διακρίσεων.

Θα πρέπει να εξασφαλιστεί η κινητικότητα των εργαζομένων ως θεμελιώδες δικαίωμα και ζήτημα ελεύθερης επιλογής, με σκοπό την αξιοποίηση του πλήρους δυναμικού της ευρωπαϊκής αγοράς εργασίας, μεταξύ άλλων με τη βελτίωση της δυνατότητας μεταφοράς των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων και δικαιωμάτων κοινωνικής ασφάλισης και την ουσιαστική αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων και επικύρωση των δεξιοτήτων και την εξάλειψη της γραφειοκρατίας και των άλλων υπαρχόντων εμποδίων. Τα κράτη μέλη θα πρέπει, παράλληλα, να αντιμετωπίσουν τους γλωσσικούς φραγμούς, βελτιώνοντας εν προκειμένω τα συστήματα κατάρτισης. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να αξιοποιήσουν το δίκτυο EURES για να προωθήσουν την κινητικότητα των εργαζομένων. Οι επενδύσεις σε περιοχές που αντιμετωπίζουν εκροές εργατικού δυναμικού θα πρέπει να προωθούνται για τον περιορισμό της διαρροής εγκεφάλων και την ενθάρρυνση της επιστροφής των μετακινούμενων εργαζομένων.

Κατευθυντήρια γραμμή 8: Βελτίωση της ποιότητας και των επιδόσεων των συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης σε όλα τα επίπεδα

Τα κράτη μέλη θα πρέπει να καταστήσουν προτεραιότητα την πρόσβαση στην περίθαλψη και την προσιτή ποιοτική προσχολική εκπαίδευση, καθώς αμφότερα είναι σημαντικά μέτρα υποστήριξης για τους παράγοντες της αγοράς εργασίας και συμβάλλουν στην αύξηση του συνολικού ποσοστού απασχόλησης ενώ, ταυτόχρονα, στηρίζουν τα άτομα στα καθήκοντα που επιτελούν. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν τις συνολικές πολιτικές και τις επενδύσεις που απαιτούνται για τη βελτίωση των οικογενειακών και γονεϊκών μέτρων στήριξης και συμβιβασμού που βοηθούν τους γονείς να

εξισορροπούν την εργασία και την οικογενειακή ζωή, ως συμβολή στην πρόληψη της πρόωρης εγκατάλειψης του σχολείου και την αύξηση των ευκαιριών των νέων στην αγορά εργασίας.

Κατευθυντήρια γραμμή 9: Κοινωνική δικαιοσύνη, καταπολέμηση της φτώχειας και πρόωθηση των ίσων ευκαιριών

Τα κράτη μέλη θα πρέπει, σε συνεργασία με τις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές να βελτιώσουν τα συστήματα κοινωνικής προστασίας τους με τη διασφάλιση βασικών προτύπων ώστε να παρέχουν αποτελεσματική, αποδοτική και βιώσιμη προστασία σε όλα τα στάδια της ζωής του ατόμου, εξασφαλίζοντας την αξιοπρεπή διαβίωση, την αλληλεγγύη, την πρόσβαση σε κοινωνική προστασία, τον πλήρη σεβασμό των κοινωνικών δικαιωμάτων, τη δίκαιη αντιμετώπιση και την εξάλειψη των ανισοτήτων, διασφαλίζοντας παράλληλα την ένταξη έτσι ώστε να εξαλειφθεί η φτώχεια, ιδίως για όσους είναι αποκλεισμένοι από την αγορά εργασίας και για τις ομάδες που βρίσκονται σε επισφαλέστερη θέση. Χρειάζονται απλουστευμένες, καλύτερα στοχευμένες και πιο φιλόδοξες κοινωνικές πολιτικές που να συμπληρώνονται μεταξύ άλλων μέσα από οικονομικά προσιτές και ποιοτικές υπηρεσίες φροντίδας των παιδιών, καθώς και αποτελεσματική εκπαίδευση, επαγγελματική κατάρτιση και συνδρομή κατά την απασχόληση, υποστήριξη της στέγασης και προσιτή για όλους υγειονομική περίθαλψη υψηλής ποιότητας, πρόσβαση σε βασικές υπηρεσίες, όπως οι τραπεζικοί λογαριασμοί και το διαδίκτυο, καθώς και ανάληψη δράσης για την πρόληψη της πρόωρης αποχώρησης από το σχολείο και την καταπολέμηση της ακραίας φτώχειας, της ενεργειακής φτώχειας, του κοινωνικού αποκλεισμού και, γενικότερα, κάθε μορφής φτώχειας. Η παιδική φτώχεια, ειδικότερα, πρέπει να αντιμετωπιστεί αποφασιστικά.

Για τον σκοπό αυτό, θα πρέπει να

χρησιμοποιηθούν ποικίλα μέσα με συμπληρωματικό τρόπο, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών ενεργοποίησης του εργατικού δυναμικού και υποστήριξης του εισοδήματος, που στοχεύουν στις ανάγκες των ατόμων. Προς τον σκοπό αυτό, εναπόκειται σε κάθε κράτος μέλος να καθορίσει επίπεδα ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος σύμφωνα με την εθνική πρακτική και ανάλογα με την ιδιαίτερη κοινωνικοοικονομική κατάσταση του. Τα συστήματα κοινωνικής προστασίας θα πρέπει να σχεδιάζονται κατά τρόπο που να διευκολύνουν την πρόσβαση και την αποδοχή όλων των προσώπων χωρίς διακρίσεις, την υποστήριξη των επενδύσεων σε ανθρώπινο δυναμικό, καθώς και την πρόληψη και τη μείωση της φτώχειας και την προστασία από τη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό, καθώς και από άλλους κινδύνους, όπως η βλάβη της υγείας ή η απώλεια της απασχόλησης. Απαιτείται ιδιαίτερη έμφαση στα παιδιά που ζουν σε συνθήκες φτώχειας λόγω μακρόχρονης ανεργίας των γονέων τους.

Τα συνταξιοδοτικά συστήματα θα πρέπει να διαρθρωθούν κατά τρόπο που να εξασφαλίζει τη βιωσιμότητά τους, την ασφάλειά τους και την καταλληλότητά τους για τις γυναίκες και τους άνδρες με την ενίσχυση των συνταξιοδοτικών καθεστώτων, με στόχο ένα αξιοπρεπές εισόδημα κατά τη σύνταξη, τουλάχιστον επάνω από το όριο φτώχειας. Τα συνταξιοδοτικά συστήματα θα πρέπει να προβλέπουν την παγίωση, την περαιτέρω ανάπτυξη και τη βελτίωση των τριών πυλώνων των συστημάτων συνταξιοδοτικής αποταμίευσης. Η συνάρτηση της ηλικίας συνταξιοδότησης με το προσδόκιμο ζωής δεν αποτελεί το μοναδικό μέσο για την αντιμετώπιση της πρόκλησης της δημογραφικής γήρανσης. Οι μεταρρυθμίσεις των συνταξιοδοτικών συστημάτων θα πρέπει επίσης, μεταξύ άλλων, να αντικατοπτρίζουν τις τάσεις των αγορών εργασίας, τα ποσοστά γεννήσεων, τη δημογραφική κατάσταση,

την κατάσταση όσον αφορά την υγεία και την ευημερία, τις εργασιακές συνθήκες και τον βαθμό οικονομικής εξάρτησης. Ο καλύτερος τρόπος για να αντιμετωπιστεί η πρόκληση της δημογραφικής γήρανσης είναι να αυξηθεί το συνολικό ποσοστό απασχόλησης, μεταξύ άλλων με την αξιοποίηση κοινωνικών επενδύσεων στην ενεργό γήρανση.

Τα κράτη μέλη θα πρέπει να βελτιώσουν την ποιότητα, την οικονομική προσιτότητα, την προσβασιμότητα, την αποδοτικότητα και την αποτελεσματικότητα των συστημάτων υγειονομικής περίθαλψης και μακροχρόνιας περίθαλψης και των υπηρεσιών κοινωνικής μέριμνας, και να εξασφαλίσουν αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας στους συναφείς τομείς, διασφαλίζοντας, παράλληλα, την οικονομική βιωσιμότητα των συστημάτων αυτών με τη βελτίωση της χρηματοδότησης που βασίζεται στην αλληλεγγύη.

Τα κράτη μέλη θα πρέπει να αξιοποιήσουν πλήρως το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και τη στήριξη από άλλα ταμεία της Ένωσης για την καταπολέμηση της φτώχειας, του κοινωνικού αποκλεισμού και των διακρίσεων, τη βελτίωση της προσβασιμότητας για τα άτομα με αναπηρία, και την προώθηση της ισότητας μεταξύ γυναικών και ανδρών, καθώς επίσης τη βελτίωση της δημόσιας διοίκησης.

Οι πρωταρχικοί στόχοι της στρατηγικής Ευρώπη 2020, στους οποίους βασίζονται τα κράτη μέλη τον καθορισμό των εθνικών τους στόχων, λαμβάνοντας υπόψη τις σχετικές θέσεις εκκίνησης και τις εθνικές ιδιαιτερότητές τους, προβλέπει την αύξηση του ποσοστού απασχόλησης των γυναικών και των ανδρών ηλικίας 20-64 ετών στο 75% έως το 2020· τη μείωση του ποσοστού πρόωρης εγκατάλειψης του σχολείου κάτω του 10%· την αύξηση του ποσοστού των ατόμων ηλικίας 30 έως 34 ετών που έχουν ολοκληρώσει τριτοβάθμια

ή ισοδύναμη εκπαίδευση τουλάχιστον στο 40%· προαγωγή της κοινωνικής ένταξης, ιδίως με τη μείωση της φτώχειας, με στόχο να αποφύγουν τον κίνδυνο της φτώχειας ή του αποκλεισμού πάνω από 20 εκατομμύρια άνθρωποι.

^{1α} Ο πληθυσμός ορίζεται ως ο αριθμός των ανθρώπων που βρίσκονται σε κίνδυνο ως προς την κατάσταση φτώχειας ή αποκλεισμού σύμφωνα με τους ακόλουθους τρεις δείκτες (κίνδυνος φτώχειας· υλική στέρηση· νοικοκυριά με άνεργους γονείς), παρέχοντας τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να καθορίσουν τους εθνικούς τους στόχους βάσει του καταλληλότερου μεταξύ των δεικτών αυτών και έχοντας υπόψη τις εθνικές ιδιαιτερότητες και προτεραιότητες.